«انارکلیه» یک مسابقه‌ی ملی برای معرفی ۱۲ انار کمتر شناخته‌شده‌ی باغ‌های دامنه‌ی کوه‌سیاه

۱۴ باغدار برتر با ۶۰ نمونه میوه‌ی تازه و فرآورده‌های خانگی به داوری راه یافتند

□ مهلت ارسال نمونه‌ها تا ۲۰ مهر است / برندگان در آبان به باغ‌های‌شان دعوت می‌شوند

کوه‌سیاه – گروه استان – ۷ مهر ۱۴۰۴: اداره‌ی میراث کشاورزی شهرستان کوه‌سیاه روز سه‌شنبه فراخوان مسابقه‌ی ملی «انارکلیه» را برای معرفی انارهای کمتر شناخته‌شده‌ی باغ‌های دامنه‌ی کوه‌سیاه منتشر کرد. هدف این مسابقه ثبت، ارزیابی و معرفی ارقام بومی است که در سال‌های اخیر به دلیل مهاجرت باغداران جوان و رواج باغ‌های تجاری در معرض فراموشی قرار گرفته‌اند. به گفته‌ی مسئولان، در برخی روستاها هنوز ده‌ها درخت انار قدیمی وجود دارد که میوه‌ی آن‌ها برای مصرف خانگی، آب‌غوره و رب استفاده می‌شود اما هیچ ثبت رسمی درباره‌ی ویژگی‌های آن‌ها وجود ندارد.

بر اساس فراخوان، هر باغدار می‌تواند حداکثر سه نمونه ارقام خود را همراه با فرم ثبت ارسال کند. نمونه‌ها باید حداقل ۲ کیلوگرم میوه‌ی تازه و یک بطری ۱ لیتری فرآورده‌ی خانگی مانند رب، آب‌غوره یا دانه‌های خشک‌شده باشند. داوران شامل کارشناسان باغبانی، نمونه‌برداران بومی و دو داور مردمی است که با روش کور ارزیابی می‌کنند. معیارها شامل طعم، درشتی دانه، مقاومت پوست، عمر انبارداری و سازگاری درخت با خشکی و سرمای زمستان است. امتیاز ویژه برای ارقامی که بومی‌سازی شده‌اند و نیاز کمتر به آبیاری دارند در نظر گرفته می‌شود.

برندگان در آبان به باغ‌های‌شان دعوت می‌شوند و برای هر رقم برتر یک تابلو معرفی و یک بسته نهال به باغدار دیگر داده می‌شود تا حفظ ژنتیک رقم در منطقه تضمین شود. اداره‌ی میراث کشاورزی قول داده است فهرست ارقام برتر را در سایت رسمی منتشر کند و برای هر رقم یک برچسب جغرافیایی ثبت کند تا از برداشت غیرمجاز جلوگیری شود. این اقدام برای جلوگیری از فروش نهال‌های بی‌کیفیت به عنوان «انار بومی» نیز در نظر گرفته شده است.

(یادداشت / مهندس منصور هاشمی‌نژاد)

مهندس منصور هاشمی‌نژاد در نخستین یادداشت ماهانه‌ی خود در این روزنامه می‌نویسد که بسیاری از طرح‌های آبیاری قطره‌ای در روستاهای دشت لاله‌زار پس از دو فصل کشت، به دلیل نبود قطعات یدکی و نبود آموزش کافی، به حال خود رها شده‌اند. او می‌گوید مشکل فقط فنی نیست و بدون پیوند میان شرکت‌های تولیدکننده و کشاورزان، هر سیستم جدیدی سرنوشتی مشابه خواهد داشت.

به گفته‌ی هاشمی‌نژاد، در یک طرح آزمایشی در ۴۰ هکتار باغ انار و زعفران، هزینه‌ی نگهداری سیستم در سال اول تنها ۱۲ درصد هزینه‌ی نصب بود اما در سال سوم به ۳۱ درصد رسید. دلیل اصلی آن نبود قطعات یدکی استاندارد و نبود کارگر آموزش‌دیده بود. او پیشنهاد می‌کند صندوق حمایت از کشاورزان موظف شود بخشی از یارانه‌ها را به آموزش تعمیرکاران محلی اختصاص دهد تا هزینه‌ها کاهش یابد.

در پایان یادداشت آمده است که اگر این الگو در ۳ دشت دیگر تکرار شود، می‌توان برای کل استان برنامه‌ریزی کرد و هزینه‌ها به شکل قابل‌توجهی کاهش یافت. هاشمی‌نژاد تأکید می‌کند که موفقیت طرح به اراده‌ی مدیران بستگی دارد نه صرفاً به بودجه و این اراده باید در قالب قرارداد رسمی با کشاورزان ثبت شود تا با تغییر مدیران از بین نرود.

(یادداشت / نسرین طباطبایی)

نسرین طباطبایی در یادداشت هفتگی خود در صفحه‌ی ۶ روزنامه‌ی بازتاب اندیشه نوشت که بسیاری از طرح‌های آبیاری قطره‌ای در روستاهای دشت لاله‌زار پس از دو فصل کشت، به دلیل نبود قطعات یدکی و نبود آموزش کافی، به حال خود رها شده‌اند. او می‌گوید مشکل فقط فنی نیست و بدون پیوند میان شرکت‌های تولیدکننده و کشاورزان، هر سیستم جدیدی سرنوشتی مشابه خواهد داشت.

به گفته‌ی طباطبایی، در یک طرح آزمایشی در ۴۰ هکتار باغ انار و زعفران، هزینه‌ی نگهداری سیستم در سال اول تنها ۱۲ درصد هزینه‌ی نصب بود اما در سال سوم به ۳۱ درصد رسید. دلیل اصلی آن نبود قطعات یدکی استاندارد و نبود کارگر آموزش‌دیده بود. او پیشنهاد می‌کند صندوق حمایت از کشاورزان موظف شود بخشی از یارانه‌ها را به آموزش تعمیرکاران محلی اختصاص دهد تا هزینه‌ها کاهش یابد.

در پایان یادداشت آمده است که اگر این الگو در ۳ دشت دیگر تکرار شود، می‌توان برای کل استان برنامه‌ریزی کرد و هزینه‌ها به شکل قابل‌توجهی کاهش یافت. طباطبایی تأکید می‌کند که موفقیت طرح به اراده‌ی مدیران بستگی دارد نه صرفاً به بودجه و این اراده باید در قالب قرارداد رسمی با کشاورزان ثبت شود تا با تغییر مدیران از بین نرود.

(یادداشت / مهندس منصور هاشمی‌نژاد)

مهندس منصور هاشمی‌نژاد در نخستین یادداشت ماهانه‌ی خود در این روزنامه می‌نویسد که بسیاری از طرح‌های آبیاری قطره‌ای در روستاهای دشت لاله‌زار پس از دو فصل کشت، به دلیل نبود قطعات یدکی و نبود آموزش کافی، به حال خود رها شده‌اند. او می‌گوید مشکل فقط فنی نیست و بدون پیوند میان شرکت‌های تولیدکننده و کشاورزان، هر سیستم جدیدی سرنوشتی مشابه خواهد داشت.

به گفته‌ی هاشمی‌نژاد، در یک طرح آزمایشی در ۴۰ هکتار باغ انار و زعفران، هزینه‌ی نگهداری سیستم در سال اول تنها ۱۲ درصد هزینه‌ی نصب بود اما در سال سوم به ۳۱ درصد رسید. دلیل اصلی آن نبود قطعات یدکی استاندارد و نبود کارگر آموزش‌دیده بود. او پیشنهاد می‌کند صندوق حمایت از کشاورزان موظف شود بخشی از یارانه‌ها را به آموزش تعمیرکاران محلی اختصاص دهد تا هزینه‌ها کاهش یابد.

در پایان یادداشت آمده است که اگر این الگو در ۳ دشت دیگر تکرار شود، می‌توان برای کل استان برنامه‌ریزی کرد و هزینه‌ها به شکل قابل‌توجهی کاهش یافت. هاشمی‌نژاد